

Annem Sara İldır'ın ardından....

Sayın Vakıf Yönetim Kurulu ve Cemaat Üyeleri,

Sevgili Annem Sara İldır'ın 1.ay Meldado'su nedeniyle Çarşamba akşamı vakfınızın bağlı olduğu dinî mekânda tören ve devamında yemek gerçekleştirilmiştir. Tüm ekibinizin yardımları sayesinde yemeğimiz ve duamız iyi anılacak derecedeydi.

Annemi anmanın tüm heyecanımla saat 19.00 sıralarında toplantı odasına girdim ve "annemin anısına" masaya siyah kurdeleye bağlı çiçekler ve üzerinde farklı tümceciklerin yer aldığı minik resimler yerleştirmek istedim. Bunlar, benim, annem ve de ailem için çok anlamlıydı.

Ne yazık ki orada oturan ve duayı bekleyen siz cemaat üyeleri, salt kendi söylemlerinizle yapay bellek yaratımına uyarak, uygulamanın nereden kaynaklandığını bilmeksizin "Bizde olmaz.", "Masada çiçek günahtır." deyip, bilimsel verilere dayanmaksızın, beni engellemeye çalışmanızı, sizden lütfen vicdanen sorgulamanızı rica edeceğim.

Salt düğünde kullanıldığını kabullendiğiniz çiçekler, cenazede mezarlarımızı süsleyen çiçeklerle eşit anlam yüklü değil midir? "Tanrı yaratısı" olduğu inancımız bağlamında, çiçek benim için her daim kutsaldır. Sanırım sizler ilk günahla karıştırdınız... Hayat ağacından alınan bir meyve değildi...Çiçekti, masaya konulacak olan.

Ayrıca şunu lütfen biliniz ki, eğer bu uygulama "günahsa", bu "benim günahımdı". "Sizin değil"... Bırakınız, yemeği bağışlayan kişiye ait olsun "günah". Size yazılmaz. Ayrıca bu bir ilkse,"Ne yazık", bu kadar güzel bir şeyden ve estetikten yoksunluk yaşatmışsınız kendinize ve de yaşamı terk edenlere, sonradan hafızaya eklenen yasaklarla...

Şimdi oturup bir düşünelim bakalım: Farklı inanç ve düşünceleri yorumlamaya çalışırken ve orada oturup, kutsal duayı beklerken, sorgulamadan dünyaya nasıl bir gelecek bırakacaksınız? Sevgili çocuklarımız üniversiteye geldiklerinde, bir öğretim üyesi olan benimle karşılaştıklarında, bakış açıları araştırma yönünde değiştiğinde, onlar dönüp, sizleri sorgulamazlar mı? Yoksa "Babalar her zaman haklıdır", ataerkil düşüncesiyle, savaşıcak mısınız çocuklarınızla?

Çağımız, artık kesin doğru ve kesin yanlışların olmadığı bir dönemdir. Sorgulama çağıdır. Lütfen bu tür yapay bellek yaklaşımlarıyla dolu bir kültür mirasını, gençliğe bırakmayınız... Onları mantıksız "olmaz"larla boğmayınız. "Aydınlık" için, "sevgi" için, insanlara "saygı" için, "tolerans" için ve tabii ki, "güzel bir yaşam" için..."Doğayı sevin", "empati kurun" ve "yapıcı olun", "yıkıcı değil". Annemin duasında kalbim sizler tarafından çok kırıldı, ne yazık ki... Ne mutlu ki, cemaatinizde son derece aydın ve saygın değerlerle dolu üyeleriniz de var. Onlarla yol yürümeye devam edeceğim.

Ben kim miyim? Üniversitede gençlerinizi yetiştiren bir öğretim üyesiyim ama daha da önemlisi Türkiye'deki Kültürel Mirası Koruma Derneği'nin de üyesiyim. Aslî görevim de bu... Sizler toplantı odanızda, küçük bir dünyada "Olmaz, günahtır" fikirlerini üretirken, ben ise bu coğrafyanın tüm değerlerini, kültürel mirasını korumak için çabalayan, onlarca kültür elçisinden biriyim.

Bilgilerinize rica ederim.

Sevgi ve saygılarımla,

Prof. Dr. Eva Aleksandru Şarlak

30.04.2014